

mr. dr. ir. M.W.D. van der Burg, voorzitter
ir. A.A.M. Bexkens
ir. B.L. van Soest
ir. J.C. Hordijk, secretaris

Patentlaan 2
Postbus 5820
2280 HV Rijswijk
Telefoon (070) 398 66 55
Telefax (070) 390 01 90
info@octrooicentrum.nl
www.octrooicentrum.nl
Rabobank
Taksen, depotrekeningen
1923.24.160
Overige betalingen
1923.24.179

Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995
Betreft: Nederlands octrooinr. 1014739

DATUM
12 januari 2006

Verzoekster: Teckru Projects B.V. te Westwoud
Gemachtigde: ir. P. Dorna

ONS KENMERK
ORE/advies/1014739
UW KENMERK

Octrooihoudster: B.V. Machinefabriek P.M. Duyvis te Koog a.d. Zaan
Gemachtigde: ir. A.R. Aalbers

Pagina 1 van 14

1. Het geding

Verzoekster Teckru Projects B.V. (hierna: Teckru) heeft op 14 juli 2005 een verzoekschrift met zestien bijlagen ingediend, met het verzoek een advies volgens artikel 84 van de Rijksoctrooiwet 1995 (hierna: ROW 1995) uit te brengen omtrent de toepasselijheid van de in artikel 75 lid 1 ROW 1995 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlandse octrooi 1014739 (hierna ook: het octrooi).

Octrooihoudster B.V. Machinefabriek P.M. Duyvis (hierna: Duyvis) heeft op 28 juli 2005 een akte van gedeeltelijke afstand van recht conform artikel 63 lid 2 ROW 1995 ingediend. Deze akte van afstand is onder nummer 46449 in het Octrooiregister ingeschreven en betreft een gewijzigde beschrijving en gewijzigde conclusies. Vervolgens heeft Duyvis op 19 september 2005 een schriftelijke reactie op het verzoekschrift ingediend.

Teckru heeft op 8 november 2005 per fax een schriftelijke reactie met twee bijlagen ingediend naar aanleiding van de akte van afstand van Duyvis.

Tijdens de hoorzitting van Octrooicentrum Nederland op 15 november 2005 hebben partijen ten overstaan van mr.dr.ir. M.W.D. van der Burg, ir. A.A.M. Bexkens en ir. B.L. van Soest hun standpunten doen bepleiten bij monde van hun octrooigemachtigden. De gemachtigde van Teckru, ir. P. Dorna, was hierbij vergezeld van G. Kruiver van Teckru en mr. O.P. Swens, advocaat.

De gemachtigde van Duyvis, ir. A.R. Aalbers, was hierbij vergezeld van mw. M. van Dijk MBA, directeur van Duyvis, R.V. Mantel, uitvinder in dienst van Duyvis en mr. R. Hermans, advocaat. Gemachtigden van beide partijen hebben ter zitting pleitnotities overgelegd.

- 5 De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

2. Onderwerp van het advies

- 10 Bij aanvang van de zitting is aan partijen medegedeeld, dat indien de octrooihouder (gedeeltelijk) afstand heeft gedaan, het vast gebruik van Octrooiencentrum Nederland is om alleen advies uit te brengen over de nieuwe conclusies. In een dergelijk geval heeft het advies dus geen betrekking op de conclusies van het octrooi zoals oorspronkelijk verleend. Daarop heeft Teckru verzocht óók het oorspronkelijke octrooi te betrekken in
15 het advies, omdat het doen van afstand geen terugwerkende kracht heeft. Het octrooi heeft derhalve in zijn oorspronkelijke vorm bestaan in de periode voorafgaande aan de afstand, waarin Teckru van inbreuk wordt beticht. Bovendien zal, aldus Teckru, zij bij de Rechtbank niet ontvankelijk worden verklaard indien zij geen advies over de oorspronkelijk verleende conclusies kan overleggen.
- 20 Duyvis heeft in haar reactie van 19 september 2005 de geldigheid van de elf verleende conclusies niet verdedigd. Duyvis heeft ter zitting verklaard dat de akte van afstand bedoeld is terugwerkende kracht te hebben, en dat het octrooi beschouwd moet worden slechts te hebben bestaan in de beperkte omvang, zoals weergegeven in de bijlagen bij de akte van afstand.
- 25 Teckru heeft daarop haar verzoek tot een advies over óók de oorspronkelijk verleende conclusies ingetrokken en is akkoord gegaan met een advies over slechts de thans geldende vier nieuwe conclusies.

- In de reactie (per fax) van Teckru van 8 november 2005 heeft zij ter algemene informatie
30 als bijlage een kopie van een dagvaarding van 5 september 2005 opgenomen. Daarin zijn nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren genoemd, welke volgens Teckru bestaan tegen het parallelle Europese octrooi EP 1 042 961 B, waarvan het recht van voorrang is gebaseerd op het onderhavige Nederlandse octrooi NL 1014739. Octrooiencentrum Nederland wijst er in dit verband op, dat het huidige advies betrekking heeft op de
35 bezwaren van Teckru die gericht zijn op het Nederlandse octrooi NL 1014739. Daarnaast heeft Teckru in haar fax van 8 november 2005 niet eerder genoemde nietigheidsgronden aangevoerd. *“Los van het feit dat de conclusies van het Duyvis octrooi ook in de huidige vorm niet voldoen aan de eisen ten aanzien van nieuwheid en/of inventiviteit (art. 75, lid 1a) zijn de wijzigingen van het Duyvis octrooi dusdanig van*
40 *aard dat zij een ontoelaatbare (onvoorzienbare) uitbreiding van het octrooi tot gevolg hebben (art. 75, lid 1c en 1d). In aanvulling op de argumentatie die reeds in het verzoekschrift d.d. 12 juli 2005 is verwoord, zal verzoekster tijdens de komende hoorzitting één en ander nader toelichten.”*

- Ter zitting is Teckru medegedeeld dat de nieuwe nietigheidsbezwaren te kort voor de
45 zitting in het geding zijn ingebracht en bovendien niet zijn onderbouwd. Dat Duyvis en Octrooiencentrum Nederland tijdens de hoorzitting voor het eerst kennis zouden nemen van de onderbouwing van deze nietigheidsbezwaren en voorts onvoorbereid zouden dienen te reageren op deze nieuwe bezwaren, zou in strijd zijn met een goede

procesorde. De bezwaren die gegrond zijn op artikel 75 lid 1 sub c en d ROW 1995 zullen derhalve niet worden meegenomen in het advies en Teckru is verzocht de hierop gerichte argumenten ook niet te bepleiten. Desgewenst kan hiervoor een nieuw advies worden gevraagd.

5

3. De feiten

Duyvis is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 1014739 voor een 'Pers voor het scheiden van cacaomassa in een cacaokoek en cacaoboter', dat met dagtekening 5 februari 2001 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 24 maart 2000. De beschrijving en de conclusies van het octrooi zijn middels een akte van gedeeltelijke afstand, onder nummer 46449, aangepast.

Het op 28 juli 2005 beperkte octrooi omvat 4 conclusies, welke als volgt luiden:

"1. Pers voor het scheiden van cacaomassa in een cacaokoek en cacaoboter, omvattende een frame, waarin twee of meer persorganen zijn geplaatst, en middelen voor het samendrukken van de persorganen, waarbij de persorganen elk een holte voor het opnemen van te persen cacaomassa omvatten, in welke holte zich ten minste één drukker bevindt en welke holte aan beide kopse zijden wordt begrensd door een schijfvormig filter, waarbij één van deze filters aanligt tegen de drukker en het andere filter aanligt tegen de rug van een drukker, die deel uit maakt van een aangrenzend persorgaan, en waarbij, in de vulstand van de drukkers, de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen.

2. Werkwijze voor het bedienen van een pers voor het scheiden van cacaomassa in cacaokoek en cacaoboter, omvattende een frame, waarin twee of meer persorganen zijn geplaatst, en middelen voor het samendrukken van de persorganen, waarbij de persorganen elk een holte voor het opnemen van te persen cacaomassa omvatten, in welke holte zich ten minste één drukker bevindt en waarbij zich voor de drukker en aan de zijde van de holte tegenover deze drukker een filter bevindt, met het kenmerk, dat, tijdens het vullen van de holte met cacaomassa, de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen en dat de perscycli worden doorlopen met een duur tussen 10 en 20 minuten.

3. Werkwijze volgens conclusie 2, waarbij het gehalte aan cacaoboter in de cacaokoek wordt verlaagd tot een gehalte dat varieert tussen 9,5 en 10,5 %.

4. Werkwijze voor het aanpassen van een pers voor het scheiden van cacaomassa in cacaokoek en cacaoboter, omvattende een frame, waarin twee of meer persorganen zijn geplaatst, en middelen voor het samendrukken van de persorganen, waarbij de persorganen elk een holte voor het opnemen van te persen cacaomassa omvatten, in welke holte zich ten minste één drukker bevindt en waarbij zich voor de drukker en aan de zijde van de holte tegenover deze drukker een filter bevindt, met het kenmerk, dat het aantal persorganen wordt vergroot van veertien naar zestien bij een gelijkblijvende lengte van de pers en zodanig dat de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen."

4. Door Teckru aangevoerde nietigheidsgronden

Teckru betwist gemotiveerd de geldigheid van de conclusies 1 tot en met 4. Hiertoe heeft verzoekster aangevoerd dat de conclusies nietig zijn wegens gebrek aan nieuwheid of inventiviteit.

Teckru heeft als bijlage bij de fax van 8 november 2005 een verklaring van de heer Gerard Kruiver (hierna: de verklaring) overgelegd, waarin deze stelt dat de uitvinding reeds voor de indieningsdatum van de onderhavige octrooiaanvraag, 24 maart 2000, was geopenbaard.

Als onderbouwing van deze stelling wijst Kruiver in zijn verklaring onder de punten 10–12 op de volgende inrichtingen:

- een cacaoboterpers gestationeerd bij de fa. Gerkens Wormer, die omgebouwd is van 14 naar 16 potten (oftewel persorganen), met een verkorte potlengte van ongeveer 73 mm;

- een 'Carle Montanari'-pers, die omgebouwd is van 12 naar 14 kamers (oftewel persorganen), met een verkorte potlengte van ongeveer 73 mm; en

- een 'Nagema/Heidenau'-pers, die eveneens omgebouwd is van 12 naar 14 kamers, met een verkorte potlengte van ongeveer 73 mm.

Verder verklaart Kruiver onder punt 15 dat Duyvis de vinding heeft geopenbaard op de Interpack-beurs te Düsseldorf in 1999, waar aan potentiële klanten is uitgelegd dat het ging om een verkleining van de kamerlengte tot ongeveer 73 mm en een vergroting van het aantal potten.

Teckru heeft verder gesteld dat conclusie 1 geen maatregelen bevat die nieuw zijn ten opzichte van tekening X-2196-B van 7 juli 1941 van een Carver-pers (zie bijlage 10; hierna: D10). Uit D10 is een cacaopers bekend met een perskamer van 3 inch oftewel 76,2 mm. Teckru stelt dat een maat van 76,2 mm valt binnen de afronding van de in conclusie 1 genoemde bovengrens.

Daarnaast heeft Teckru gesteld dat figuur 11 van het Amerikaanse octrooi US 2 714 849 A van Carver (zie bijlage 4; hierna: D4), vrijwel dezelfde informatie openbaart als D10, met als verschil dat in het octrooischrift geen expliciete informatie wordt gegeven omtrent de afmetingen van de perskamers.

Teckru is voorts van mening dat conclusie 1 ook niet nieuw is ten opzichte van een handleiding voor een cacaopers van de firma Bauermeister van mei 1965 / augustus 1966 (zie bijlage 16; hierna: D16). Uit deze handleiding is een cacaopers bekend met een perskamer van 90 mm. Deze perskamer kan worden verkleind met een behulp van een inzetstuk tot 60 mm. Hiermee is de ondergrens, welke in conclusie 1 wordt genoemd bekend.

Teckru heeft voorts gesteld dat de maatregelen van conclusie 1 niet inventief zijn omdat het verkorten van een perskamer van een cacaopers ten tijde van de aanvraag van het onderhavige octrooi tot het routinematig handelen van de vakman behoorde. Dit blijkt volgens haar bijvoorbeeld uit een handleiding voor een cacaopers van Bauermeister van juli 1959 (zie bijlage 13; hierna D13), waarin wordt aangegeven dat onder bepaalde omstandigheden het kamervolume moet worden gereduceerd door het toepassen van inzetstukken.

Met betrekking tot de inventiviteit van conclusie 1 heeft Teckru daarnaast betoogd dat het verschil tussen de daarin gedefinieerde inrichting ten opzichte van de cacaopersen van Carver (D10) en Bauermeister (D16), die respectievelijk een axiale potlengte

bezitten van 76,2 en 60 mm, zo klein is dat er geen inventiviteit kan worden aangenomen.

5 De onafhankelijke werkwijze-conclusies 2 en 4 (evenals de afhankelijke volgconclusie 3) zijn om diverse redenen niet nieuw dan wel niet inventief.

In verband met de conclusies zoals oorspronkelijk verleend, heeft Teckru nog gewezen op hetgeen bekend is uit:

- 10 - het Duitse Auslegeschrift DE 1 109 501 B (zie bijlage 5; hierna: D5), waarin wordt beschreven dat de perstijd kan worden bekort door het kleiner maken van de perskamer tot bij voorkeur 20 mm;
- de internationale octrooiaanvraag WO 92/12 853 A van Servco (zie bijlage 6; hierna: D6), waarin een perskamer wordt beschreven van bijvoorbeeld ongeveer 10 cm;
- 15 - een technische tekening met nummer X-3240 van een Carver-pers bij de fa. Guittard (bijlage 7; hierna D7);
- een instructiehandleiding van een Carver-pers (bijlage 11; hierna: D11);
- het Britse octrooischrift GB 722092 (bijlage 14; hierna: D14); en
- het Britse octrooischrift GB 722170 (bijlage 15; hierna: D15).

20

5. Het verweer van Duyvis

Duyvis betwist gemotiveerd de toepasselijkheid van de door Teckru aangevoerde nietigheidsbezwaren.

- 25 Duyvis heeft over de verklaring van de heer Gerard Kruiver onder andere gesteld:
- dat de heer Kruiver een ex-medewerker van Duyvis is, die eind 1999 het bedrijf onvrijwillig heeft verlaten;
 - dat alle cacaopersen (van verschillende merken) die in de verklaring van de heer Kruiver worden opgesomd, bij één klant van Duyvis staan, te weten Cargill of bij een bedrijf dat hoort bij de Cargill-groep;
 - 30 - dat Duyvis tot halverwege 2000 een samenwerkingsverband had met Cargill dat strikt vertrouwelijk en exclusief was; en
 - dat op de Interpack-beurs van 1999 Duyvis geen gedetailleerde informatie over de uitvinding heeft verstrekt aan derden.

35

Verder heeft Duyvis de openbare bekendheid van de tekeningen D7 en D10 en de handleidingen D11, D13 en D16 betwist. Deze horen volgens Duyvis bij de geleverde cacaopersen en zijn niet voor openbaar gebruik.

- 40 Duyvis stelt in haar verweer voorts dat conclusie 1 wel degelijk nieuw en inventief is ten opzichte van alle door Teckru in het geding gebrachte inrichtingen. De uit D10 bekende perskamer van 76,2 mm valt buiten de conclusie van het Duyvis octrooi. Daarnaast is het octrooi beperkt tot een cacaopers met een perskamer, waarbij de afstand tussen de filters is gelegen *binnen* een bereik van 60 tot 76 mm. De uit D16 bekende perskamer
- 45 van 60 mm valt buiten deze range en daarnaast maakt het inzetstuk geen deel uit van de drukker. De cacaopersen bekend uit D5 leren de vakman niet om de afmeting van een perskamer te beperken tot een bereik van 60 en 76 mm, omdat hierin te lezen valt dat een perskamer nooit groter dan 30 mm mag zijn. In D6 wordt een cacaopers

beschreven waarbij men om de opbrengst te vergroten het oppervlak van de filters vergroot door de vorm van de perskamer aan te passen, zonder de afstand tussen de filters te wijzigen.

- 5 Duyvis heeft eveneens de nieuwheid en inventiviteit van de conclusies 2–4 staande gehouden.

6. Advies van Octrooiencentrum Nederland

- 10 Als eerste zullen de nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren tegen conclusies 1 tot en met 3 betreffende een cacaopers en het gebruik van een cacaopers, worden behandeld. Daarna zullen de nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren tegen conclusie 4, het ombouwen van een bestaande cacaopers, worden behandeld.

15 6.1. De conclusies 1 tot en met 3

- De juistheid van de verklaring van de heer Kruiver van 26 september 2005 wordt gemotiveerd betwist door Duyvis. Voorts betwist Duyvis de openbare bekendheid van de documenten D7 tot en met D11 die betrekking hebben op Carver-persen en de handleidingen D13 en D16 van Bauermeister-persen. Octrooiencentrum Nederland laat het vaststellen van de juistheid van de inhoud van de verklaring en de vraag of de
20 voornoemde publicaties tot de stand van techniek behoren over aan de Rechtbank. Octrooiencentrum Nederland bespreekt als eerste de situatie dat de openbare bekendheid van een of meer van de inrichtingen volgens de verklaring kan worden aangetoond. Daarna wordt het geval besproken dat openbaarmaking van de uitvinding op de
25 Interpack-beurs wordt aangenomen. Tenslotte wordt de situatie gezien dat dit geen van beide het geval is. In dit laatste geval zal onderscheid worden gemaakt tussen de situatie waarin de betwiste handleiding D16 van de Bauermeister-pers respectievelijk de betwiste tekening D10 en handleiding D11 van de Carver-pers wel tot de stand van de techniek behoren en de situatie waarin deze documenten niet tot de stand van de
30 techniek behoren.

6.1.1. De in de verklaring beschreven cacaopersen

- Octrooiencentrum Nederland zal in deze paragraaf uitgaan van de veronderstelling dat de onder de punten 10–12 van de verklaring beschreven cacaopersen voor de
35 indieningdatum van het octrooi openbaar bekend waren.

Conclusie 1

- Bij de inrichtingen volgens de verklaring is de lengte van de perskamer verkleind tot 73 mm. Dat wil zeggen dat de afstand tussen de filters, in de vulstand van de drukkers, 73
40 mm bedraagt. De waarde van 73 mm valt binnen het in conclusie 1 genoemde bereik. Conclusie 1 is daarom niet nieuw en daarmee nietig.

Conclusie 2

- De werkwijze-conclusie 2 is een onafhankelijke conclusie die een werkwijze beschrijft voor het bedienen van een pers die veel van de kenmerken conclusie 1 omvat, maar
45 bijvoorbeeld niet dat een filter aanligt tegen een drukker. Als werkwijze-stap is vermeld dat: “perscycli worden doorlopen met een duur tussen 10 en 20 minuten.” De tijdsduur van een perscyclus is naar oordeel van Octrooiencentrum Nederland slechts een instelling

van een cacaopers. De volgens de verklaring bekende cacaopersen zijn ongetwijfeld zo ingesteld. Conclusie 2 omvat daarom geen nieuwe materie, en is eveneens nietig.

Conclusie 3

- 5 Volgconclusie 3 specificiert dat het gehalte aan cacaoboter in de cacaokoek wordt verlaagd tot een gehalte dat varieert tussen 9,5 en 10,5 %. Uit de geldende beschrijving van het octrooi, zie bladzijde 4, regels 33 t/m blz. 5, regel 2 blijkt dat hiermee een voordeel wordt aangegeven, namelijk een grotere homogeniteit van de koek. Conclusie 3 voegt daarom naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland ten opzichte van
- 10 conclusie 2 geen concrete technische maatregel toe. Conclusie 3 is derhalve eveneens wegens gebrek aan nieuwheid nietig.

- Samengevat zijn de conclusies 1 t/m 3, indien de openbare bekendheid van een van de inrichtingen volgens de verklaring komt vast te staan, nietig wegens gebrek aan
- 15 nieuwheid.

6.1.2. Openbaarmaking op de Interpack-beurs

- Uitgaande van de veronderstelling dat tijdens de Interpack-beurs te Düsseldorf in 1999 door een of meer medewerkers van Duyvis aan haar potentiële klanten is uitgelegd dat
- 20 een cacaopers kan worden gemodificeerd door een verkleining van de kamerlengte tot ongeveer 73 mm en een vergroting van het aantal perskamers (zie punt 15 van de verklaring), concludeert Octrooicentrum Nederland dat de conclusies 1–3 in dat geval niet nieuw, en derhalve nietig zijn.

6.1.3. Handleiding D16 voor een Bauermeister-pers

- Indien de in de verklaring beschreven cacaopersen en de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs buiten beschouwing worden gelaten, wordt naar oordeel van Octrooicentrum Nederland de meest nabij gelegen stand van de techniek gevormd door de handleiding D16 voor de Bauermeister-pers. Hieronder zal worden
- 30 uitgegaan van de veronderstelling dat de handleiding D16 tot de stand van de techniek behoort.

Conclusie 1

- De handleiding D16 is een Duitstalige handleiding van de firma Bauermeister voor een
- 35 cacaopers van het type 'CPH'. Deze cacaopers is blijkens de punten 3.1 t/m 3.3 en de tekening Ba 269-3.3 voorzien van een frame, meerdere persorganen, middelen voor het samendrukken van de persorganen, een drukker in een holte van elk persorgaan, en filters zoals in conclusie 1 omschreven. Duyvis heeft betoogd dat het linker filter (in de tekening Ba 269-3.3) niet – zoals in conclusie 1 is beschreven – tegen de drukker
- 40 aanligt, maar tegen een inzetstuk dat geen deel uitmaakt van de drukker. Octrooicentrum Nederland is echter van mening dat nu het inzetstuk aan de drukker is vastgeschroefd, dit als één element dient te worden beschouwd en er wel sprake is van een filter die tegen de drukker aanligt.
- Teckru heeft er voorts op gewezen dat in D16 onder punt 3.3 wordt beschreven dat een
- 45 normale perskamer van 90 mm kan worden verkleind met 1/3. Dit wordt gerealiseerd met behulp van het inzetstuk, zoals getoond in de tekening Ba 269-3.3. Volgens Teckru blijkt uit de tekening dat deze bekende en verkleinde perskamer een afmeting tussen de filters van 60 mm heeft en dat conclusie 1 daarom niet nieuw is. Duyvis heeft betoogd

dat een afstand van 60 mm niet valt *binnen* het bereik van 60 tot 76 mm, zoals in conclusie 1 staat.

Nu partijen van hierover van mening verschillen, dient naar oordeel van Octrooicentrum Nederland eerst uitgelegd te worden wat in conclusie 1 onder de maatregel *“waarbij, in de vulstand van de drukkers, de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen”* verstaan dient te worden. Hiertoe wordt de beschrijving geraadpleegd. In de geldende beschrijving van de uitvinding staat op blz. 2, regels 16–21 dat in de vulstand de filterafstand *“bij voorkeur”* maximaal 76 mm bedraagt en *“bij voorkeur”* niet kleiner is dan 60 mm, terwijl conclusie 1 beide afmetingen als essentieel voorschrijft. Octrooicentrum Nederland vat het op als een kennelijke vergissing dat octrooihoudster in de gewijzigde beschrijving van 28 juli 2005 van de woorden *“bij voorkeur”* geen afstand heeft genomen en leest dan ook de beschrijving alsof *“bij voorkeur”* daaruit zou zijn geschrapt. Hetzelfde geldt voor *“maximaal (2 maal 45 mm) 90 mm”* in dezelfde passage, en *“maximaal 90 mm”* op blz. 3, regel 37, omdat het daardoor lijkt alsof octrooihoudster in de gewijzigde beschrijving van 28 juli 2005 geen afstand heeft genomen van het gebied groter dan 76 mm. Gezien de bewoordingen op blz. 2, de regels 16–21 van de beschrijving *“niet kleiner dan 60 mm”* en *“maximaal 76 mm”* dient de maatregel in conclusie 1 opgevat te worden als *“waarbij, in de vulstand van de drukkers, de afstand tussen de filters groter of gelijk is aan 60 mm en kleiner of gelijk is aan 76 mm”*. Omdat zowel in de conclusies als in de beschrijving de octrooihouder voor een aanduiding met slechts twee significante cijfers heeft gekozen, dienen bekende filterafstanden eerst op twee significante cijfers afgerond te worden alvorens een goede vergelijking, en een beoordeling van de nieuwheid van conclusie 1, mogelijk is. In de handleiding van de Bauermeister-pers (D16) staat in de tekening een maat met twee significante cijfers (“60”) aangegeven, waarmee gezien punt 3.3 van de handleiding niet anders dan 60 millimeter bedoeld kan zijn. Naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland zal de vakman daarom na bestudering van D16 serieus overwegen om inzetstukken toe te passen in de persorganen van een cacaopers, waarbij een filterafstand van afgerond 60 mm ontstaat. Daarmee wordt de nieuwheid van conclusie 1 aangetast. Conclusie 1 is derhalve nietig indien de handleiding van de Bauermeister-pers (D16) tot de stand van de techniek behoort.

Conclusie 2

Analoog aan de redenering voor conclusie 2 onder paragraaf 6.1.1 is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat ook de uit de handleiding D16 bekende Bauermeister-cacaopers in de praktijk ook zal zijn ingesteld met perscycli met een duur tussen 10 en 20 minuten. Daarmee is conclusie 2 niet nieuw. Conclusie 2 is nietig wegens gebrek aan nieuwheid.

Conclusie 3

Analoog aan de redenering voor conclusie 3 onder paragraaf 6.1.1 is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat ook ten opzichte van de Bauermeister-handleiding D16 conclusie 3 nietig is wegens gebrek aan nieuwheid.

6.1.4. De tekening D10 en de handleiding D11 van een Carver-pers

Indien de in de verklaring beschreven cacaopersen, de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs en de handleiding voor de Bauermeister-cacaopers (D16) buiten beschouwing worden gelaten, wordt de meest nabije stand van

de techniek gevormd door de tekening X-2196-B van de Carver-pers met als datum 7 juli 1941 (D10) en de "General instructions and suggestions for operation and maintenance of Carver horizontal filter press" (D11). Hieronder zal dus worden uitgegaan van de veronderstelling dat D10 en D11 van openbare bekendheid zijn.

5

Conclusie 1

De tekening volgens D10 van een cacaopers van Carver toont een perskamer van 3 inch (oftewel 76,2 mm). In D11 wordt in "Part II" onder punt 4, gesproken over 36 inch, zijnde de totale diepte van de 12 kamers van een Carver-pers, hetgeen wil zeggen dat elke kamer bij aanvang 3 inch (oftewel 76,2 mm) groot is. Het meningsverschil tussen partijen ten aanzien van conclusie 1 spitst zich toe op de vraag of een perskamer met een axiale lengte van 3 inch (76,2 mm) binnen de conclusies van het octrooi valt. Dat de overige maatregelen van conclusie 1 ook reeds bij de Carver-pers aanwezig waren, wordt door Duyvis niet aangevochten. Indien de maat van 76,2 mm, die drie significante cijfers omvat, wordt afgerond op twee significante cijfers, resteert er 76 mm. Dit valt binnen het in conclusie 1 genoemde bereik, zoals dit volgens Octrooicentrum Nederland uitgelegd dient te worden (zie hierboven). Octrooicentrum Nederland komt daarom – analoog aan de overwegingen voor conclusie 1 onder paragraaf 6.1.3 – tot de slotsom dat conclusie 1 nieuwheid mist ten opzichte van D10, resp. D11.

20

Conclusie 2

Analoog aan de redenering voor conclusie 2 onder paragraaf 6.1.1 is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat ook de uit de tekening D10, resp de handleiding D11 bekende Carver-cacaopers ingesteld zal zijn met perscycli met een duur tussen 10 en 20 minuten. Daarmee is conclusie 2 niet nieuw. Conclusie 2 is nietig wegens gebrek aan nieuwheid.

25

Conclusie 3

Analoog aan de redenering voor conclusie 3 onder paragraaf 6.1.1 is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat ook ten opzichte van de Carver-tekening D10 of de handleiding D11 conclusie 3 nietig is wegens gebrek aan nieuwheid.

30

6.1.5. De overige aangevoerde documenten

In deze paragraaf zal worden uitgegaan van de situatie dat de in de verklaring beschreven cacaopersen, de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs, de handleiding D16 voor de Bauermeister-pers en de tekening D10 en handleiding D11 voor de Carver-pers buiten beschouwing worden gelaten.

35

Nieuwheid conclusie 1

In deze situatie is Octrooicentrum Nederland van mening dat de nieuwheid van conclusie 1 niet wordt aangetast, omdat deze de maatregel omvat dat in de vulstand van de drukkers, de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen, en deze maatregel bij de resterende door Teckru in het geding gebrachte inrichtingen niet wordt aangetroffen.

45

De meest nabij gelegen stand van de techniek is in dit geval tekening X-3240 (D7), waarvan de tijdige openbare bekendheid overigens wordt betwist. In de tekening D7 is sprake van een afstand tussen de filters van $3 \frac{1}{16}$ inch, hetgeen omgerekend 77,79

mm is. Voordat vergelijking met conclusie 1 kan plaatsvinden (zie paragraaf 6.1.3) dient deze afstand eerst uitgedrukt te worden in twee significante cijfers. Dit resulteert in 78 mm, welke waarde niet valt binnen het in conclusie 1 genoemde bereik, zoals in paragraaf 6.1.3 is uitgelegd.

5

De overige publicaties liggen verder van het octrooi verwijderd.

In de bijlagen D8 en D9 met betrekking tot Carver-persen worden geen relevante afmetingen aangegeven.

In de octrooischriften D4, D14 of D15 zijn geen afmetingen van de perskamers vermeld.

10 In D5 wordt een cacaopers beschreven met slechts één perskamer of perskamers die niet aan elkaar grenzen, zoals in de onderhavige conclusie 1 staat. Daarnaast hebben de hieruit bekende perskamers een afmeting die niet in de buurt komt van het in conclusie 1 genoemde bereik.

15 De bekende cacaopers volgens D6 heeft een perskamer van bijvoorbeeld ongeveer 10 cm. Deze afmeting komt niet in de buurt van het in conclusie 1 genoemde bereik en deze octrooipublicatie is daarom eveneens niet nieuwheidschadelijk voor conclusie 1. De Bauermeister handleiding D13, waarvan de tijdige openbare bekendheid overigens is betwist, heeft Teckru bezwarend voor de nieuwheid genoemd, omdat deze publicatie volgens haar duidelijke aanwijzingen omtrent de axiale maatvoering van de perskamers geeft. Uitgaande van een diameter van de perskamer en een opgegeven “*total holding capacity*” valt de bovengenoemde maatregel volgens haar uit D13 af te leiden. 20 Octrooicentrum Nederland is dienaangaande van mening dat Teckru in haar redenering voorbij gaat aan het feit dat uit blz. 13, de regels 9–13 van D13 blijkt dat met de “*holding capacity*” het “*filling volume*” wordt bedoeld, en dat blijkens blz. 13 onderaan – blz. 14 25 bovenaan een deel van de toegevoerde cacaoboter de perskamer voor het eigenlijke persen door de filters heeft verlaten. Zoals door Duyvis terecht is opgemerkt, valt uit de “*total holding capacity*” niet af te leiden hoe groot het volume van de perskamers of de axiale lengte van de afzonderlijke perskamers is, omdat niet wordt vermeld hoeveel cacaoboter de pers voor het eigenlijke persen verlaten heeft.

30

Inventiviteit conclusie 1

De inrichting volgens conclusie 1 verschilt van de meest nabij gelegen stand van de techniek D7, waarin een pers met een axiale lengte van de perskamer van 78 mm wordt geopenbaard, door de maatregel dat deze maat (oftewel de afstand tussen de filters) 35 binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen. Om vast te stellen of conclusie 1 inventief is, dient naar de mening van Octrooicentrum Nederland onderzocht te worden of deze maatregel, uitgaande van de pers volgens D7, voor een vakman – die de productiecapaciteit van de bekende machine wilde verhogen, bij een verkorte perscyclus en/of een verlaagde persdruk – voor de hand lag.

40

Teckru heeft onder meer betoogd dat een dergelijke stap slechts tot routinematig handelen van de vakman behoort. Tijdens de hoorzitting heeft zij mede aan de hand van een grafiek beargumenteerd dat het aan de vakman bekend is dat bij een cacaopers met een kleine axiale lengte van de perskamers het percentage cacaoboter van de in de 45 kamer achterblijvende cacaomassa sneller afneemt dan bij een pers met een langere perskamer. Tot zover volgt Octrooicentrum Nederland Teckru's zienswijze. Vervolgens stelt Teckru dat de vakman op basis van zuiver routinematige iteratieve “*trial and error*” proefnemingen automatisch tot een gewenste optimalisatie zal komen door de axiale

lengte van de perskamers te variëren. Octrooiencentrum Nederland is daarentegen de mening toegedaan dat voordat de vakman zal besluiten dergelijke proeven te gaan nemen, hij eerst op de gedachte moet komen dat bij een pers met meerdere aangrenzende persorganen een verkleining van de axiale lengte van de perskamers tot een vergroting van de productiecapaciteit zou kunnen leiden. Een verkleining van de axiale lengte van een perskamer heeft een verkleining van het volume daarvan tot gevolg, en dit heeft een negatief effect op de productiecapaciteit. De vakman moet derhalve inventieve arbeid verrichten voordat hij beseft dat een dergelijk negatief effect gecompenseerd zou kunnen worden door het aan hem bekende verschijnsel, dat het percentage cacaoboter van de in de kamer achterblijvende cacaomassa sneller afneemt dan bij een pers met een langere perskamer.

In de octrooipublicatie van Kulla (D5) wordt aangegeven dat een verkleining van het volume van de perskamers niet alleen goed wordt gemaakt door een hogere persfrequentie, maar zelfs een wezenlijk hogere productie oplevert (zie kolom 1, regels 25–33 uit D5). Een vakman die kennis neemt van deze octrooipublicatie leert echter ook uit D5 (zie kolom 1, regels 4–19) dat een cacaopers met meerdere aan elkaar grenzende kamers meerdere nadelen heeft: een grote en dure machine die veel plaats in beslag neemt en om het gewenste restpercentage cacaoboter in de koek te halen een lange persduur verlangt. De genoemde voordelen in D5 worden volgens deze publicatie (zie kolom 1, regels 19–22) behaald door af te stappen van het idee van meerdere aan elkaar grenzende perskamers, en een cacaopers uit te voeren met een enkele perskamer, of met afzonderlijk van elkaar geplaatste perskamers. In D5 staat nadrukkelijk aangegeven dat de perskamer daarbij niet groter mag zijn dan 30 mm en bij voorkeur 20 mm moet zijn. Een vakman die geconfronteerd wordt met het probleem om van een bestaande cacaopers met meerdere potten de perscyclus te verkorten en de productiecapaciteit van de cacaopers te vergroten, zal na hetgeen in dit octrooischrift wordt beschreven niet op de gedachte komen de axiale afmeting van de perskamer zodanig te verkleinen, dat de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm komt te liggen. D5 wijst namelijk een andere kant op: de bouwwijze van de machine moet ingrijpend gewijzigd worden, zodanig dat de persorganen niet meer aan elkaar grenzen. Slechts één van de wijzigingen betreft de afstand tussen de filters, die maximaal 30 mm dient te zijn.

Publicatie D6 beschrijft een cacaopers van de firma Servco. Hierin wordt een manier beschreven om de productiviteit van een cacaopers te vergroten. Als stand van de techniek wordt beschreven (zie blz. 2, regels 7–12) dat men zich tevreden diende te stellen met het verhogen van het aantal perskamers met het bijbehorende nadeel dat ook de persdruk hoger moet zijn. Volgens de in D6 beschreven uitvinding kan men zonder het aantal perskamers te verhogen of de afmeting van de perskamer te wijzigen toch een hogere productiviteit verkrijgen, namelijk door de vorm van de perskamer zodanig te wijzigen dat het filteroppervlak wordt vergroot. De onderlinge afstand tussen de filters wordt daarbij echter niet gewijzigd volgens D6.

Een vakman die geconfronteerd wordt met het probleem om de perscyclus te verkorten en de productiecapaciteit van een cacaopers te vergroten, zal na hetgeen in dit octrooischrift wordt beschreven daarom niet op de gedachte komen om de axiale afmeting van de perskamer te verkleinen.

Zoals reeds hierboven is besproken geeft D13 geen enkele aanwijzing over de axiale lengte van de perskamers. De octrooipublicaties D4, D14 en D15 geven naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland evenmin enige aanwijzing aan de vakman om tot de genoemde verschilmaatregel te komen.

Octrooiencentrum Nederland is gezien het bovenstaande van oordeel dat de hierboven gestelde vraag of de verschilmaatregel voor de vakman voor de hand lag, ontkennend dient te worden beantwoord en dat daarom de door Teckru tegen conclusie 1 aangevoerde inventiviteitsbezwaren geen doel treffen.

Conclusies 2 en 3

Conclusie 2 onderscheidt zich van de stand van de techniek doordat tijdens het vullen van de holte met cacaomassa, de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen en dat perscycli worden doorlopen met een duur tussen 10 en 20 minuten. Bij de bespreking van conclusie 1 is reeds gebleken dat een afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm niet getroffen wordt door de nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren van Teckru. Octrooiencentrum Nederland is derhalve van oordeel dat de door Teckru tegen werkwijze-conclusie 2 aangevoerde nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren geen doel treffen. Omdat conclusie 3 afhankelijk is van conclusie 2, geldt hetzelfde voor conclusie 3.

6.2. Conclusie 4

Conclusie 4 betreft de werkwijze voor het aanpassen van een cacaopers waarbij het aantal persorganen wordt vergroot van veertien naar zestien bij een gelijkblijvende lengte van de pers. De aanpassing geschiedt voorts zodanig dat de afstand tussen de filters binnen een bereik van 60 tot 76 mm is gelegen.

6.2.1. De in de verklaring beschreven cacaopersen

Uitgaande van de veronderstelling dat de onder punten 10–12 van de verklaring beschreven cacaopersen tijdig openbaar bekend waren, is het ombouwen van een bestaande cacaopers van 14 naar 16 perskamers bekend van de ‘Gerken Wormer’-pers. (Overigens zal een vakman, die constateert dat een bestaande ‘Carle Montanari’-pers of een bestaande ‘Nagema/Heideman’-pers omgebouwd is van 12 naar 14 kamer conform de verklaring, onmiddellijk begrijpen dat een bestaande cacaopers met 14 pers kamers kan worden omgebouwd overeenkomstig conclusie 4.) Conclusie 4 is in het licht van de ‘Gerken Wormer’-pers uit de verklaring niet nieuw en derhalve nietig.

6.2.2. Openbaarmaking op de Interpack-beurs

Uitgaande van de veronderstelling dat tijdens de Interpack-beurs te Düsseldorf in 1999 door een of meer medewerkers van Duyvis aan haar potentiële klanten is uitgelegd dat een bestaande cacaopers kon worden gemodificeerd door een verkleining van de kamerlengte tot ongeveer 73 mm en een vergroting van het aantal perskamers (zie punt 15 van de verklaring), concludeert Octrooiencentrum Nederland dat de conclusie 4 in dat geval niet nieuw, en derhalve nietig is.

6.2.3. De aangevoerde documenten

In deze paragraaf worden de in de verklaring beschreven cacaopersen en de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs buiten beschouwing gelaten. De overige documenten worden alle geacht tot de stand van de techniek te behoren.

Nieuwheid

De onafhankelijk conclusie 4 betreft een werkwijze voor het aanpassen van een cacaopers, waarbij het aantal persorganen wordt vergroot van veertien naar zestien bij een gelijkblijvende lengte van de pers. Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat uit geen van de door Teckru in het geding gebrachte documenten de werkwijze van conclusie 4 bekend is.

In D6 wordt weliswaar op blz. 2, regels 7–12 gesuggereerd dat een cacaopers verbeterd kan worden door het aantal persorganen te vergroten, maar wijst er daarbij onder meer op dat de benodigde ruimte groter wordt, hetgeen niet anders kan betekenen dan dat de lengte van de pers toeneemt.

Uit de handleiding D16 voor de Bauermeister-pers zijn cacaopersen bekend met 6, 8, 10 en 12 persorganen (zie tekening Ba 269-7-1). Uit de handleiding is echter niet bekend het aanpassen van een cacaopers waarbij het aantal persorganen wordt vergroot van veertien naar zestien bij een gelijkblijvende lengte van de pers.

Uit D11 is een cacaopers bekend met 12 perskamers (zie punt 4 van Part II), maar in deze handleiding wordt evenmin gesproken over het aanpassen van een pers.

In de overige aangevoerde documenten komt het aanpassen van een pers evenmin aan de orde.

Conclusie 4 voldoet derhalve aan de eis van nieuwheid ten opzichte van alle in het geding gebrachte documenten.

Inventiviteit

Met de in conclusie 4 genoemde maatregelen wordt volgens de beschrijving bereikt dat de perscyclus verkort en de persdruk verlaagd kan worden, zonder persen ingrijpend te modificeren. Als bijkomend voordeel wordt genoemd dat de samenstelling van de verkregen koeken homogener is.

Teckru heeft niet aannemelijk gemaakt dat de maatregelen van conclusie 4 voor de vakman voor de hand zouden liggen. Octrooicentrum Nederland ziet in geen van de door haar aangevoerde documenten een aanwijzing om deze maatregelen te nemen. Overigens worden de in het octrooi vermelde voordelen van de werkwijze van conclusie 4 blijkens de verklaring van de heer Kruiver (zie de laatste 2 regels van punt 10, de eerste regel van punt 11, en de laatste 4 regels van punt 13) ook aan de zijde van Teckru ingezien.

Daar komt nog bij, dat cacaopersen zoals die van Bauermeister en Carver reeds enkele decennia bestaan, en dat in die lange periode kennelijk niemand op het idee gekomen is om deze persen op de in conclusie 4 omschreven manier aan te passen.

Op grond van het bovenstaande is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat conclusie 4 nieuw en inventief is ten opzichte van alle in het geding gebrachte documenten.

7. Conclusie

Op grond van het vorenstaande adviseert het Octrooiencentrum Nederland met betrekking tot

5 conclusies 1 tot en met 3:

- 10 - indien de in de verklaring van de heer Kruiver beschreven cacaopersen of de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs tot de stand van de techniek behoren, de vernietiging van de conclusies 1 tot en met 3 van het octrooi, omdat deze niet voldoen aan de eis van nieuwheid;
- 15 - indien de handleiding D16 voor de Bauermeister-pers tot de stand van de techniek behoort, de vernietiging van de conclusies 1 tot en met 3 van het octrooi, omdat deze niet voldoen aan de eis van nieuwheid;
- indien de tekening D10 of de handleiding D11 voor de Carver-pers tot de stand van de techniek behoort, de vernietiging van de conclusies 1 tot en met 3 van het octrooi, omdat deze niet voldoen aan de eis van nieuwheid; of
- 20 - indien de in de verklaring van de heer Kruiver beschreven cacaopersen, de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs en de documenten D10, D11 en D16 buiten beschouwing worden gelaten, dat conclusies 1 tot en met 3 in stand kunnen blijven, omdat de op de overige documenten gebaseerde nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren geen doel
- 25 treffen.

Octrooiencentrum Nederland adviseert met betrekking tot

30 conclusie 4:

- 35 - indien de in de verklaring van de heer Kruiver beschreven cacaopersen of de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs tot de stand van de techniek behoren, de vernietiging van de conclusie 4 van het octrooi, omdat deze niet voldoet aan de eis van nieuwheid; of
- indien de in de verklaring van de heer Kruiver beschreven cacaopersen en de in de verklaring beschreven gebeurtenissen op de Interpack-beurs buiten beschouwing worden gelaten, dat conclusie 4 in stand kan blijven, omdat de overige nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren tegen conclusie 4 geen doel
- 40 treffen.

Aldus gedaan op 12 januari 2006 te Rijswijk door mr.dr.ir. M.W.D. van der Burg,
ir. A.A.M. Bexkens en ir. B.L. van Soest,

45

w.g. M.W.D. van der Burg
w.g. O.J.C. Hordijk